

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/44 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2374 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/45 z dnia 20 października 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa na rok 2018 6
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/46 z dnia 20 października 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych i połowów głębinowych w wodach północno-zachodnich na rok 2018 13
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/47 z dnia 30 października 2017 r. zezwalające na stosowanie alternatywnych włoków T90 w połowach w Morzu Bałtyckim na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/48 z dnia 11 stycznia 2018 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Suikerstroop (GTS)] 23
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/49 z dnia 11 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 w następstwie przeglądu pod kątem „nowego eksportera” na podstawie art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 31
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/50 z dnia 11 stycznia 2018 r. zmieniające po raz 280. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida 35

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/51 z dnia 25 października 2017 r. w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności w celu zapewnienia finansowania Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju 37
 - ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/52 z dnia 11 stycznia 2018 r. kończąca częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii 39
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2017/1509 z dnia 30 sierpnia 2017 r. dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 329/2007 (Dz.U. L 224 z 31.8.2017) 41

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/44

z dnia 20 października 2017 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2374 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6 oraz art. 18 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach połowów w Unii poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W celu wdrożenia obowiązku wyładunku art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję do przyjmowania planów w zakresie odrzutów w drodze aktów delegowanych na okres nie dłuższy niż trzy lata na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/2374⁽²⁾ określono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Niemcy i Portugalię w 2016 r.
- (4) Belgia, Hiszpania, Francja, Niemcy i Portugalia mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem w wodach południowo-zachodnich. Te państwa członkowskie, po zasięgnięciu opinii Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Wód Południowo-Zachodnich, przedstawiły Komisji w dniu 2 czerwca 2017 r. nową wspólną rekomendację, sugerując wprowadzenie pewnych zmian w planie w zakresie odrzutów.
- (5) Nową wspólną rekomendację zweryfikował STECF⁽³⁾. Środki zaproponowane we wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i mogą być włączone do planu w zakresie odrzutów.
- (6) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się, by połowy błękitka (*Micromesistius poutassou*) poławianego przy użyciu włoków dennych i niewodów w rejonach ICES VIIIc i IXa zostały również włączone do planu w zakresie odrzutów, ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2016/2374.
- (7) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się również, zmianę definicji połowów żabnicowatych (*Lophiidae*) w rejonach ICES VIII a, b, d, e oraz rejonach ICES VIIIc i IXa, jak określono w planie w zakresie odrzutów, dodając kod narzędzia dla sieci trójściennych (GTR) i zmniejszając rozmiar oczek wszystkich sieci skrzelowych z 200 do 170 mm.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.1.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2374 z dnia 12 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 33).

⁽³⁾ 2017-07_STECF PLEN 17-02_JRCxxx.pdf

- (8) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się ponadto utrzymanie wyłączenia z obowiązku wyładunku w odniesieniu do homarca poławianego włokami w podobozarach ICES VIII i IX, ponieważ istniejące dowody naukowe wykazują możliwe wysokie wskaźniki przeżycia, przy uwzględnieniu cech charakterystycznych narzędzi połowowych przeznaczonych do połowu tego gatunku, praktyk połowowych i ekosystemu. W swojej ocenie STECF stwierdził, że ostatnie doświadczenia i badania, uzupełnione o dodatkowe informacje przekazane przez państwa członkowskie, dostarczają wystarczających dowodów dotyczących wskaźnika przeżywalności. W związku z tym wyłączenie przyznane dwukrotnie (na rok 2016 i na rok 2017) powinno zostać utrzymane w 2018 r.
- (9) Wyłączenie *de minimis* ustanowione w planie w zakresie odrzutów dla morskiczka, wynoszące w 2018 r. maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki dokonujące połowów tego gatunku włokami w podobozarach ICES VIII i IX, opiera się na fakcie, że realne zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia. STECF stwierdził, że kolejne informacje dotyczące selektywności dostarczone przez państwa członkowskie nie zawierały dodatkowych dowodów wykazujących, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia dla odnośnych zastosowanych metod. Należy jednak podjąć dodatkowe działania, aby poprawić uzasadnienie takiego wyłączenia. Wyłączenie to należy zatem przedłużyć na 2018 r., pod warunkiem że państwa członkowskie przedstawiały bardziej wyczerpujące informacje na poparcie takiego wyłączenia, które zostałyby ocenione przez STECF.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2374.
- (11) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na działalność gospodarczą związaną z okresem połowu statków unijnych oraz jego planowanie, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2374 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w odniesieniu do morskiczka (*Merluccius merluccius*) w 2018 r. maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki i niewody (kody narzędzi połowowych: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX i SV), dokonujących połowów tego gatunku w podobozarach ICES VIII i IX.”;

2) w art. 3 ust. 2 rok „2017” zastępuje się rokiem „2018”;

3) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Połowry podlegające obowiązkowi wyładunku**1. Połowry soli (*Solea solea*)**

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejony ICES VIIIa, b, d oraz e	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Wszystkie włoki denne	Rozmiar oczka sieci 70–100 mm szerokości	Wszystkie połowry soli
	TBB	Wszystkie włoki rozprzowe	Rozmiar oczka sieci między 70 mm a 100 mm szerokości	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Rozmiar oczka sieci co najmniej 100 mm szerokości	

2. Połowry soli (*Solea solea*) i gładzicy (*Pleuronectes platessa*)

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejon ICES IXa	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Rozmiar oczka sieci większy lub równy 100 mm	Wszystkie połowry soli i gładzicy

3. Połowry morskczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*)

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejony ICES VIIIa, b, d oraz e	OTT, OTB, PTB, SDN, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SX, SV	Wszystkie włoki denne i niewody	Rozmiar oczka sieci co najmniej 100 mm szerokości	Wszystkie połowry morskczuka
	LL, LLS	Wszystkie takle	Wszystkie	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Wszystkie sieci skrzelowe	Rozmiar oczka sieci co najmniej 100 mm szerokości	
Rejony ICES VIIIc i IXa	OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV	Wszystkie włoki denne i niewody	Statki spełniające następujące łączne kryteria: 1. Stosowanie rozmiaru oczka sieci co najmniej 70 mm 2. Wyładunki morskczuka ogółem w latach 2014/2015 ⁽¹⁾ stanowią: ponad 5 % wszystkich wyładowanych gatunków i ponad 5 ton metrycznych.	Wszystkie połowry morskczuka

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Wszystkie sieci skrzelowe	Rozmiar oczka sieci 80–99 mm szerokości	
	LL, LLS	Wszystkie takle	Rozmiar haków większy niż 3,85 cm +/- 1,15 cm długości i 1,6 cm +/- 0,4 cm szerokości	

(¹) Okres odniesienia dla roku 2017. Dla roku 2018 okresem odniesienia są lata 2015 i 2016.

4. Połowy żabnicowatych (*Lophiidae*)

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejony ICES VIIIa, b, d oraz e	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN, GTR	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Rozmiar oczka sieci co najmniej 170 mm szerokości	Wszystkie połowy żabnicowatych
Rejony ICES VIIIc i IXa	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN, GTR	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Rozmiar oczka sieci co najmniej 170 mm szerokości	Wszystkie połowy żabnicowatych

5. Połowy homarca (*Nephrops norvegicus*)

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejony ICES VIIIa, b, d, e (tylko w jednostkach funkcjonalnych)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Wszystkie włoki denne	Rozmiar oczka sieci większy lub równy 70 mm	Wszystkie połowy homarca
Rejony ICES VIIIc oraz IXa (tylko w jednostkach funkcjonalnych)	OTB, PTB, OTT, TBN, TBS, OT, PT, TX TB	Wszystkie włoki denne	Rozmiar oczka sieci większy lub równy 70 mm	Wszystkie połowy homarca

6. Połowy pałasza czarnego (*Aphanopus carbo*)

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejony ICES VIIIc, IX, X oraz obszar CECAF 34.1.2	LLS, DWS	Takle denne	—	Wszystkie połowy pałasza czarnego, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w latach 2014 i 2015 (¹) składał się w ponad 20 % z pałasza czarnego

(¹) Okres odniesienia dla roku 2017. Dla roku 2018 okresem odniesienia są lata 2015 i 2016.

7. Połowy morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*)

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejon ICES IX	LLS, DWS	Takle denne	Rozmiar haków większy niż 3,95 cm długości i 1,65 cm szerokości	Wszystkie połowy morlesza bogara, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w latach 2014 i 2015 ⁽¹⁾ składał się w ponad 20 % z morlesza bogara

⁽¹⁾ Okres odniesienia dla roku 2017. Dla roku 2018 okresem odniesienia są lata 2015 i 2016.

8. Połowy błękitka (*Micromesistius poutassou*)

Obszary połowowe	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rejony ICES VIIIc i IXa	OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV	Wszystkie włoki denne i niewody	Wszystkie	Wszystkie połowy błękitka

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/45**z dnia 20 października 2017 r.****ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa na rok 2018**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich⁽²⁾, w szczególności jego art. 18a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach połowów w Unii poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W celu wdrożenia obowiązku wyładunku art. 15 ust. 6 tego rozporządzenia upoważnia Komisję do przyjmowania planów w zakresie odrzutów w drodze aktów delegowanych na okres nie dłuższy niż trzy lata na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) Belgia, Dania, Niemcy, Francja, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem w Morzu Północnym. Po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego te państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 3 czerwca 2016 r. wspólną rekomendację dotyczącą nowego planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym. Na podstawie tej wspólnej rekomendacji w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/2250⁽³⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów mający zastosowanie do tych połowów.
- (4) Po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego Belgia, Dania, Niemcy, Francja, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo przedstawiły Komisji w dniu 31 maja 2017 r. wspólną rekomendację dotyczącą nowego planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów gatunków dennych w Morzu Północnym. Wkład naukowy pozyskany od odpowiednich podmiotów naukowych został zweryfikowany przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). W dniu 8 września odbyło się spotkanie grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli 28 państw członkowskich i Komisji oraz Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora w celu omówienia odnośnych środków.
- (5) W związku z nową wspólną rekomendacją należy uchylić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2250.
- (6) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (7) Do celów wspomnianego rozporządzenia Morze Północne obejmuje obszary ICES IIIa i IV. Ponieważ niektóre stada gatunków dennych, istotne dla proponowanego planu w zakresie odrzutów, występują również w wodach UE rejonu ICES IIa, zainteresowane państwa członkowskie zalecają, aby rejon ten został również objęty planem w zakresie odrzutów.
- (8) Nowy plan w zakresie odrzutów na rok 2018 powinien zawierać przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2250 dotyczące gatunków, które mają być wyładowywane, oraz określić dodatkowe gatunki i połowy, do których obowiązek wyładunku powinien mieć zastosowanie w 2018 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2250 z dnia 4 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 2).

- (9) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2250 wprowadzono wyłączenia z uwagi na przeżywalność, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ⁽¹⁾, w odniesieniu do połowów homarca w rejonie ICES IIIa, dokonywanych kosztami i włokami przy użyciu niektórych urządzeń zapewniających selektywność. Państwa członkowskie dostarczyły dowody naukowe wykazujące wysoki wskaźnik przeżywalności w odniesieniu do połowów homarca przy pomocy włoków dennych. Informacje te zostały przekazane, a STECF stwierdził, że są one wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji sugeruje się dalsze stosowanie tych wyłączeń. W związku z tym należy je zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018.
- (10) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2250 wprowadzono wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów homarca w podobszarze ICES IV przy użyciu niektórych narzędzi połowowych, pod warunkiem że wykorzystywana jest kratownica sieciowa „NetGrid”. Zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Północnym przedstawiają Komisji dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenia w odniesieniu do określonych włoków dennych. Informacje te zostały przekazane, a STECF stwierdził, że uzasadniają one wyłączenia jedynie w miesiącach zimowych i w niektórych obszarach (jednostkach funkcjonalnych ICES). W związku z tym wyłączenie to należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018, ale ograniczyć je do miesięcy zimowych i niektórych jednostek funkcjonalnych ICES.
- (11) Nowa wspólna rekomendacja zawiera wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do przyłowu w połowach prowadzonych kosztami i żakami, jak również w odniesieniu do połowów soli przy użyciu włoków rozprzeczowych.
- (12) Na podstawie dowodów naukowych przedstawionych we wspólnej rekomendacji i zweryfikowanych przez STECF oraz uwzględniając cechy narzędzia połowowego, praktyk połowowych i danego ekosystemu, wyłączenia te należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018.
- (13) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2016/2250 wprowadzono wyłączenia *de minimis* dotyczące:
- soli złowionej przy użyciu drygawic i sieci skrzelowych w rejonie ICES IIIa, podobszarze ICES IV oraz wodach Unii podobszaru ICES IIa,
 - soli złowionej przy użyciu niektórych włoków rozprzeczowych z panelem flamandzkim w podobszarze ICES IV,
 - homarca złowionego przy użyciu niektórych włoków dennych w podobszarze ICES IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa.
- W nowej wspólnej rekomendacji sugeruje się dalsze stosowanie wyłączeń *de minimis*. Należy zatem włączyć te wyłączenia do nowego planu w zakresie odrzutów.
- (14) Zgodnie z nową wspólną rekomendacją zaleca się wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do soli, plamiaka, witlinka, dorsza i czarniaka w połączeniu z połowami przy użyciu niektórych włoków dennych w rejonie ICES IIIa, wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do soli, plamiaka, witlinka, dorsza i czarniaka w połączeniu z połowami przy pomocy węćierzy w rejonie ICES IIIa, wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do witlinka i dorsza złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonie ICES IVc i wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do witlinka w połowach przy użyciu niektórych włoków dennych w rejonie ICES IIIa.
- (15) Na podstawie przekonujących dowodów przedstawionych przez państwa członkowskie w odniesieniu do wymienionych wyłączeń zweryfikowanych przez STECF, który stwierdził, że wyłączenia te zawierały uzasadnione argumenty dowodzące, że dalsza poprawa w zakresie selektywności jest trudna do osiągnięcia lub powodowałaby nieproporcjonalne koszty związane z postępowaniem z niezamierzonymi połowami, należy ustanowić wyłączenia *de minimis* zgodnie z udziałami procentowymi zaproponowanymi w nowej wspólnej rekomendacji, w granicach określonych w art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (16) Art. 18a rozporządzenia (WE) nr 850/98 upoważnia Komisję do ustalenia, do celów przyjęcia planów w zakresie odrzutów dla gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, by zapewnić ochronę niedojrzałych organizmów morskich. Te minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony mogą, w stosownych przypadkach, być objęte odstępstwem od rozmiarów ustalonych w załączniku XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98. W odniesieniu do homarca w rejonie ICES IIIa należy utrzymać minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2440 ⁽²⁾, tj. długość całkowitą wynoszącą 105 mm i długość karapaksu wynoszącą 32 mm. Należy dodać minimalną długość ogona wynoszącą 59 mm na podstawie nowej wspólnej rekomendacji i oceny STECF, w której stwierdza się, że taka długość ogona odpowiada obecnym wartościom w zakresie długości całkowitej i długości karapaksu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2440 z dnia 22 października 2015 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 42).

- (17) Plany w zakresie odrzutów mogą obejmować również środki techniczne dotyczące połowów lub gatunków objętych obowiązkiem wyładunku. W celu zwiększenia selektywności narzędzi połowowych i zmniejszenia niezamierzonych połowów w cieśninie Skagerrak należy utrzymać szereg środków technicznych, które zostały uzgodnione między Unią a Norwegią w latach 2011 ⁽¹⁾ i 2012 ⁽²⁾ oraz zezwolić na stosowanie urządzenia zapewniającego selektywność SepNep.
- (18) W celu zapewnienia właściwej kontroli należy ustanowić określone wymogi dla państw członkowskich dotyczące sporządzania wykazów statków objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (19) Ponieważ środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowowego dla statków unijnych oraz na podobną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2018 r. w celu zapewnienia zgodności z ramami czasowymi określonymi w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

W podobszarze ICES IV (Morze Północne), rejonie ICES IIIa (Kattegat i Skagerrak) oraz wodach Unii rejonu ICES IIa (Morze Norweskie) obowiązek wyładunku określony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stosuje się do połowów gatunków dennych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „panel Seltra” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, które:
- składa się z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 270 mm (oczko romboidalne), umieszczonego w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko w rozmiarze 270 mm, lub z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 140 mm (oczko kwadratowe),
 - ma długość co najmniej 3 metry,
 - umieszczone jest nie więcej niż 4 metry od sznurówki, oraz
 - odpowiada całej szerokości górnego płata włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej);
- 2) „kratownica sieciowa »NetGrid«” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka;
- 3) „panel flamandzki” oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzowego, którego:
- przód jest bezpośrednio przyczepiony do worka włoka,
 - górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami,
 - długość po rozciągnięciu wynosi co najmniej 3 m;
- 4) „SepNep” oznacza włók rozpornicowy, który
- jest zbudowany z sieci o rozmiarze oczek sieci 80 do 99 + $\geq$ 100 mm,

⁽¹⁾ Protokół konsultacji między Norwegią a Unią Europejską w sprawie regulacji połowów w cieśninach Skagerrak i Kattegat na 2012 r.

⁽²⁾ Protokół konsultacji między Unią Europejską a Norwegią w sprawie środków w zakresie realizacji zakazu odrzutów i środków kontroli w obszarze cieśniny Skagerrak z dnia 4 lipca 2012 r.

- jest wyposażony w wielu worków włoka o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej od 80 do 120 mm, przytwierdzonych do jednego przedłużenia, przy czym górny worek włoka zbudowany jest z sieci o rozmiarze oczek co najmniej 120 mm i wyposażony w panel separacyjny o maksymalnym rozmiarze oczek 105 mm; oraz
- może być również wyposażony w opcjonalną kratownicę selekcyjną o rozstawie prętów wynoszącym co najmniej 17 mm, pod warunkiem że jest ona zbudowana w taki sposób, że umożliwia ucieczkę małym homarcom.

Artykuł 3

Gatunki podlegające obowiązkowi wyładunku

Obowiązek wyładunku ma zastosowanie do gatunków, o których mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem wyłączeń określonych w art. 4–7.

Artykuł 4

Wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do następujących rodzajów połowów homarca:
 - a) połowów klatkami (FPO ⁽¹⁾);
 - b) połowów w rejonie ICES IIIa przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 35 mm;
 - c) połowów w rejonie ICES IIIa przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 90 mm, wyposażonych w panel Saltra;
 - d) w miesiącach zimowych (od października do marca) statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w jednostkach funkcjonalnych Farn Deep (FU6), Firth of Forth (FU8) i Moray Firth (FU9), przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej 80 mm, wyposażonych w kratownicę sieciową „NetGrid”.
2. Homarca przyłowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, uwalnia się w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do soli

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do połowów soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych w obrębie sześciu mil morskich od brzegu w obszarze ICES IVC i poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, za pomocą włoków rozpornicowych (OTB) wyposażonych w worek włoka o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–99 mm.
2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do statków o długości maksymalnej do 10 metrów, o maksymalnej mocy silnika do 221 kW, podczas połowów na wodach o głębokości 30 m lub mniej oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
3. Sola złowiona w przypadkach, o których mowa w ust. 1, jest natychmiast uwalniana.

Artykuł 6

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do przyłowu w połowach prowadzonych koszami i żakami

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów dorsza, plamiaka, witlinka, gładzicy, soli, morszczuka i czarniaka, przy pomocy koszy i żaków (FPO, FYK).
2. Podczas odrzucania ryb złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, uwalnia się je natychmiast i poniżej powierzchni morza.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

Artykuł 7

Wyłączenia *de minimis*

Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 4 lit. c) wymienionego rozporządzenia:

- a) w połowach statków używających sieci skrzelowych i sieci trójściennych (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) w rejonie ICES IIIa, podobszarze ICES IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa:

ilości soli, które nie przekraczają łącznie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku;

- b) w połowach statków używających włóków rozprzowych (TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm, ze zwiększonym rozmiarem oczek sieci na przedłużeniu włoka rozprzowego, panelu flamandzkiego, w podobszarze ICES IV:

ilości soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, które nie przekraczają łącznie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku;

- c) w połowach statków używających włóków rozprzowych (OTB, OTT, TB, TBN) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm, w podobszarze ICES IV i wodach Unii rejonu ICES IIa:

ilości homarca poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, które nie przekraczają łącznie 2 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku;

- d) w połowach homarca przez statki używające włóków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 35 mm, w rejonie ICES IIIa:

łącną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza i czarniaka poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, która nie przekracza 4 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka i krewetki północnej, dorsza i czarniaka;

- e) w połowach krewetki północnej przez statki używające włóków dennych (OTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 35 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 19 mm, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb, w rejonie ICES IIIa:

łącną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza, gładzicy i czarniaka poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, która nie przekracza 1 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka, dorsza, czarniaka, gładzicy i krewetki północnej;

- f) w połowach wielogatunkowych soli, witlinka, gładzicy i gatunków bez limitów połowowych przez statki używające włóków dennych (OTB, OTT, SDN, SSC) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm, w rejonie ICES IVc:

łącną ilość witlinka i dorsza poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, która nie przekracza 6 % całkowitych rocznych połowów homarca, plamiaka, soli, krewetki północnej, witlinka, gładzicy, czarniaka i dorsza; maksymalna ilość dorsza, która może zostać odrzucona, jest ograniczona do 2 % tych całkowitych rocznych połowów;

- g) w połowach statków używających włóków rozprzowych (OTB, OTT, TBN) o rozmiarze oczek sieci 90–119 mm, wyposażonych w panel Seltra, lub o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 120 mm, w rejonie ICES IIIa:

ilość witlinka poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony wynoszącą maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów homarca, dorsza, plamiaka, witlinka, czarniaka, soli, gładzicy i morszczuka.

Artykuł 8

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

Na zasadzie odstępstwa od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony ustanowionego w załączniku XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98 minimalny rozmiar odniesienia homarca do celów ochrony w rejonie ICES IIIa jest następujący:

- a) długość całkowita 105 mm;
- b) długość ogona 59 mm;
- c) długość karapaksu 32 mm.

Artykuł 9

Szczegółowe środki techniczne w cieśninie Skagerrak

1. W cieśninie Skagerrak zabrania się posiadania na statku lub używania jakiegokolwiek włoka, niewodu duńskiego, włoka rozprzowego lub podobnej sieci ciągnionej o rozmiarze oczek mniejszym niż 120 mm.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 można stosować również następujące włoki:
 - a) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 90 mm, pod warunkiem że są one wyposażone w panel Seltra lub kratownicę sortującą, której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;
 - b) włoki z workiem włoka z oczkami kwadratowymi o rozmiarze oczek co najmniej 70 mm, wyposażone w kratownicę sortującą o rozstawie prętów nie więcej niż 35 mm;
 - c) włoki o minimalnym rozmiarze oczek mniejszym niż 70 mm przy połowach gatunków pelagicznych lub przemysłowych, pod warunkiem że połowy zawierają więcej niż 80 % jednego lub większej liczby gatunków pelagicznych lub przemysłowych;
 - d) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 35 mm przy połowach krewetki północnej, pod warunkiem że włók jest wyposażony w kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów 19 mm.
3. Urządzenie do zatrzymywania ryb może być stosowane podczas połowów krewetki północnej zgodnie z ust. 2 lit. d) pod warunkiem istnienia odpowiednich uprawnień do połowów do pokrycia przyłowów i pod warunkiem że urządzenie to:
 - a) jest skonstruowane tak, że minimalny rozmiar oczek kwadratowych górnego płata wynosi 120 mm;
 - b) ma długość co najmniej 3 metry; oraz
 - c) ma szerokość co najmniej równą szerokości kratownicy sortującej.

Artykuł 10

SepNep

Na zasadzie odstępstwa od art. 4 rozporządzenia (WE) nr 850/98 zezwala się na stosowanie sieci SepNep.

Artykuł 11

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) 2016/2250 traci moc.

Artykuł 12

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Narzędzia połowowe ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Rozmiar oczka sieci	Gatunki podlegające obowiązkowi wyładunku
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	≥ 100 mm	Wszystkie połowy dorsza, soli, plamiaka, gładzicy, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	70–99 mm	Wszystkie połowy dorsza ⁽³⁾ , soli, plamiaka, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	32–69 mm	Wszystkie połowy dorsza, soli, plamiaka, gładzicy, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.
Włoki rozprzowe: TBB	≥ 120 mm	Wszystkie połowy dorsza, soli, plamiaka, gładzicy, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.
Włoki rozprzowe: TBB	80–119 mm	Wszystkie połowy dorsza, soli, plamiaka, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.
Sieci skrzelowe, drygawice i sieci oplatające: GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF		Wszystkie połowy dorsza ⁽³⁾ , soli, plamiaka, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.
Haki i liny: LLS, LLD, LL, LTL, LX, LHP, LHM		Wszystkie połowy dorsza, soli, plamiaka, morskczuka, gładzicy, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.
Pułapki: FPO, FIX, FYK, FPN		Wszystkie połowy dorsza, soli, plamiaka, gładzicy, czarniaka, krewetki północnej, homarca i witlinka.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszej tabeli odwołują się do kodów w załączniku XI rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

⁽²⁾ W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w niniejszej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

⁽³⁾ Obowiązek wyładunku dla dorsza nie ma zastosowania w podrejonie ICES IIIaS.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/46**z dnia 20 października 2017 r.****ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych i połowów głębiny w wodach północno-zachodnich na rok 2018**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6 i art. 18 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach unijnych połowów poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W celu wdrożenia obowiązku wyładunku art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję do przyjmowania planów w zakresie odrzutów w drodze aktów delegowanych na okres nie dłuższy niż trzy lata, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/2375⁽²⁾ określono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2016–2018 w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Irlandię, Hiszpanię, Francję, Niemcy i Zjednoczone Królestwo w 2016 r.
- (4) Belgia, Irlandia, Hiszpania, Francja, Niemcy i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem w wodach północno-zachodnich. Po zasięgnięciu opinii Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Wód Północno-Zachodnich te państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 31 maja 2017 r. nową wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów niektórych gatunków dennych i połowów głębiny w wodach północno-zachodnich na rok 2018. Wkład naukowy pozyskany od odpowiednich podmiotów naukowych został zweryfikowany przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)⁽³⁾. Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i mogą być włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (5) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku w wodach północno-zachodnich stosuje się najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do gatunków określających połowy podlegających limitom połowowym. W nowej wspólnej rekomendacji określono floty, które muszą wywiązywać się z obowiązku wyładunku w ramach wielogatunkowych połowów dorsza, płamiaka, witlinka i czarniaka; w połowach homarca; w ramach wielogatunkowych połowów soli i gładzicy oraz w połowach morskiczka, smuklicy i rdzawca.
- (6) Zgodnie z nową wspólną rekomendacją plan w zakresie odrzutów na rok 2018 powinien obejmować, oprócz połowów określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2375 (tj. bardzo mieszanych połowów dorsza, płamiaka, witlinka i czarniaka, połowów homarca, wielogatunkowych połowów soli i gładzicy oraz połowów morskiczka, smuklicy i rdzawca), połowy czarniaka w rejonach ICES VI, Vb i VII. W niektórych połowach należy uwzględnić również przyłowy.
- (7) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się ponadto, by obowiązek wyładunku stosować od 2018 r. do połowów głębiny dokonywanych przy użyciu włoków i niewodów ukierunkowanych na pałasa czarnego, molwę niebieską i buławika w podobszarze ICES VI i rejonie ICES Vb.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 12.10.2016, s. 39.⁽²⁾ Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2438 z dnia 12 października 2015 r. ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na lata 2016–2018 (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 29); rozporządzenie to zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375 z dnia 12 października 2016 r. ustanawiającym plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na lata 2016–2018 (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 39).⁽³⁾ 2017-07_STECF PLEN 17-02_JRCxxx.pdf

- (8) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się na rok 2018 wyłączenie z uwagi na przeżywalność, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do homarca poławianego przy użyciu wężyczy, pułapek lub koszy w rejonie ICES VI i podobszarze VII, przy uwzględnieniu cech narzędzia połowowego, praktyk połowowych i danego ekosystemu. STECF stwierdził, że wyłączenie jest uzasadnione. W związku z tym wyłączenie to należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018.
- (9) W nowej wspólnej rekomendacji na rok 2018 proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, poławianej włokami rozpornicowymi (80–99 mm) w rejonie ICES VIIId w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu i poza stwierdzonymi obszarami dojrzewania narybku. STECF zauważył, że należy określić obszary dojrzewania narybku, o których mowa w rozporządzeniu. W związku z tym wyłączenie to należy uwzględnić w planie w zakresie odrzutów na rok 2018, pod warunkiem że zainteresowane państwa członkowskie przeprowadzą dodatkowe badania i przedstawią informacje o lokalizacji obszarów dojrzewania narybku.
- (10) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się na rok 2018 siedem wyłączeń *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów i do określonego poziomu. Dowody dostarczone przez państwa członkowskie zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził, że wspólna rekomendacja zawiera uzasadnione argumenty potwierdzające, że dalsza poprawa selektywności jest trudna do osiągnięcia, lub dotyczące nieproporcjonalnych kosztów postępowania z przypadkowymi połowami, poparte w niektórych przypadkach jakościową oceną kosztów. W związku z powyższym oraz wobec braku zróżnicowanych informacji naukowych, należy zawrzeć te wyłączenia *de minimis* w planie w zakresie odrzutów na rok 2018 zgodnie z udziałami procentowymi zaproponowanymi we wspólnej rekomendacji i na poziomie nieprzekraczającym wielkości dozwolonych w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (11) Wyłączenie *de minimis* proponowane dla witlinka, wynoszące maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczka sieci mniejszym niż 100 mm do poławiania witlinka w rejonach ICES VIIId i VIIe, opiera się na fakcie, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia.
- (12) Wyłączenie *de minimis* proponowane dla witlinka, wynoszące maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczka sieci nie mniejszym niż 100 mm do poławiania witlinka w rejonach ICES VIIb–VIIj, opiera się na fakcie, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia.
- (13) Wyłączenie *de minimis* proponowane dla witlinka, wynoszące w 2018 r. maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczka sieci mniejszym niż 100 mm do poławiania witlinka w podobszarze ICES VII (z wyłączeniem VIIa, VIIId i VIIe), opiera się na fakcie, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia.
- (14) W odniesieniu do tych trzech wyłączeń *de minimis* proponowanych dla witlinka rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2375 nakłada na państwa członkowskie obowiązek przedłożenia Komisji dodatkowych informacji naukowych uzasadniających wyłączenia. STECF stwierdził, że mimo iż brakuje kompletnych dowodów, przedstawione dodatkowe informacje odpowiadają na niektóre obawy STECF. STECF podkreślił potrzebę bardziej spójnego podejścia do tego stada. W oparciu o dowody naukowe zweryfikowane przez STECF oraz biorąc pod uwagę poprawę jakości dowodów uzasadniających wyłączenie, wyłączenie to należy utrzymać i włączyć je do planu w zakresie odrzutów na 2018 r.
- (15) Wyłączenie *de minimis* proponowane dla homarca, wynoszące maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonywanych przez statki poławiające homarca w podobszarze ICES VII, opiera się na fakcie, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia. STECF stwierdził, że wyłączenie jest uzasadnione. W związku z tym wyłączenie to należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018.
- (16) Wyłączenie *de minimis* proponowane dla homarca, wynoszące maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki poławiające homarca w podobszarze ICES VI, opiera się na fakcie, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia oraz istnieją informacje ilościowe potwierdzające nieproporcjonalność kosztów postępowania z przypadkowymi połowami. STECF stwierdził, że wyłączenie jest uzasadnione. W związku z tym wyłączenie to należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018.
- (17) Wyłączenie *de minimis* proponowane dla soli, wynoszące maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające narzędzi TBB o zwiększonej selektywności o rozmiarze oczka sieci wynoszącym 80–199 mm w rejonach ICES VIIId, VIIe, VIIIf i VIIg i VIIh, opiera się na fakcie, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia. STECF stwierdził, że wyłączenie ma na celu kompensowanie używania bardziej selektywnych narzędzi i że powinno objąć pozostałe ilości odrzutów. W związku z tym wyłączenie to należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018.

- (18) Wyłączenie *de minimis* proponowane dla soli, wynoszące maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające drygawic i sieci skrzelowych do połowów soli w rejonach ICES VIId, VIIe, VIIf i VIIg, opiera się na fakcie, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia. STECF stwierdził, że wyłączenie jest dobrze zdefiniowane. W związku z tym wyłączenie to należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów na rok 2018.
- (19) Zakres niektórych przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2375 ogranicza się do roku 2017. Należy zatem uchylić wspomniane rozporządzenie i zastąpić je nowym rozporządzeniem z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.
- (20) Ponieważ środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

W obszarach ICES V (z wyjątkiem Va i tylko wody Unii obszaru Vb), VI i VII obowiązek wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stosuje się do połowów gatunków dennych i połowów głębinowych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

„Panel flamandzki” oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzowego, którego przednia część jest bezpośrednio przyczepiona do worka włoka. Górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka sieci co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami, a panel musi mieć po rozciągnięciu długość co najmniej 3 m.

Artykuł 3

Gatunki podlegające obowiązkowi wyładunku

Obowiązek wyładunku ma zastosowanie w każdym połowie, jak określono w załączniku, z zastrzeżeniem wyłączeń określonych w art. 4 i 5.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:
 - a) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu wężerzy, pułapek lub koszy (kody narzędzi połowowych ⁽¹⁾ FPO i FIX) w podobszarach ICES VI i VII;
 - b) połowów soli (*Solea solea*) poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, złowionej włokami rozporzowymi (kody narzędzi połowowych OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) o rozmiarze oczka sieci 80–99 mm, w rejonie ICES VIId, w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu i poza stwierdzonymi obszarami dojrzewania narybku w ramach połowów spełniających następujące warunki: statki o długości maksymalnej 10 metrów, o maksymalnej mocy silnika 221 kW, podczas połowów na wodach o głębokości 30 m lub mniej oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny. Takie połowy soli są natychmiast uwalniane.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu są zdefiniowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.

2. Do dnia 1 maja 2018 r. państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu wodami północno-zachodnimi przedstawiają Komisji dodatkowe dane dotyczące odrzutów i wszelkie inne istotne informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1 lit. b). Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia te dane i te informacje do dnia 1 września 2018 r.

Artykuł 5

Wyłączenia de minimis

Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 można dokonać odrzutów następujących ilości:

- a) w odniesieniu do witlinka (*Merlangius merlangus*) – maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki stosujące włoki denne i niewody o rozmiarze oczka sieci mniejszym niż 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT i TX) i włoki pelagiczne (OTM i PTM) do połowów witlinka w rejonach ICES VIId i VIIe;
- b) w odniesieniu do witlinka (*Merlangius merlangus*) – maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki stosujące włoki denne i niewody o rozmiarze oczka sieci nie mniejszym niż 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT i TX) i włoki pelagiczne (OTM i PTM) do połowów witlinka w rejonach ICES VIIb–VIIj;
- c) w odniesieniu do witlinka (*Merlangius merlangus*) – maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki stosujące włoki denne i niewody o rozmiarze oczka sieci mniejszym niż 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV, OT, PT i TX) i włoki pelagiczne (OTM i PTM) do połowów witlinka w podobszarze ICES VII, z wyjątkiem rejonów VIIa, VIId i VIIe;
- d) w odniesieniu do homarca (*Nephrops norvegicus*) – maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki zobowiązane do wyładunku homarca i poławiające homarca w podobszarze ICES VII;
- e) w odniesieniu do homarca (*Nephrops norvegicus*) – maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki zobowiązane do wyładunku homarca i poławiające homarca w podobszarze ICES VI;
- f) w odniesieniu do soli (*Solea solea*) – maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki zobowiązane do wyładunku soli i stosujące drygawice i sieci skrzelowe do połowu soli w rejonach ICES VIId, VIIe, VIIf i VIIg;
- g) w odniesieniu do soli (*Solea solea*) – maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki zobowiązane do wyładunku soli i używające narzędzi TBB o zwiększonej selektywności o rozmiarze oczka sieci wynoszącym 80–199 mm, np. przedłużenie o dużym rozmiarze oczek sieci, do połowu soli w rejonach ICES VIId, VIIe, VIIf, VIIg i VIIh.

Artykuł 6

Statki podlegające obowiązkowi wyładunku

1. Państwa członkowskie określają, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku, statki podlegające obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do danego rodzaju połowów.

Statki, które były przedmiotem obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów w 2017 r., nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w połowach tego rodzaju.

2. Do dnia 31 grudnia 2017 r. zainteresowane państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim, za pośrednictwem bezpiecznej unijnej strony internetowej, wykazy statków określonych zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do poszczególnych połowów określonych w załączniku. Zainteresowane państwa członkowskie aktualizują te wykazy.

Artykuł 7

Uchylenie

Rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2375 traci moc.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.

Jednakże art. 6 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Połowy podlegające obowiązkowi wyładunku

a) połowy w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszaru ICES VI i rejonu Vb

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Dorsz (<i>Gadus morhua</i>), plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>) i czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	Wszystkie	Wszystkie połowy plamiaka i przyłowy soli, gładzicy i smuklicy, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się z ponad 5 % następujących dorszowatych: dorsza, plamiaka, witlinka i czarniaka wspólnie
Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Włoki, niewody, więcierze, pułapki i kosze	Wszystkie	Wszystkie połowy homarca i przyłowy plamiaka, soli, gładzicy i smuklicy, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się z ponad 5 % z homarca.
Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki	≥ 100mm	Wszystkie połowy czarniaka, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się z ponad 50 % z czarniaka.
Pałasz czarny (<i>Aphanopus carbo</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	≥ 100mm	Wszystkie połowy pałasha czarnego, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się z ponad 20 % z pałasha czarnego.
Molwa niebieska (<i>Molva dypterygia</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	≥ 100mm	Wszystkie połowy molwy niebieskiej, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się z ponad 20 % z molwy niebieskiej.
Buławiki (<i>Coryphaenoides rupestris</i> , <i>Macrourus berglax</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	≥ 100mm	Wszystkie połowy buławików, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się z ponad 20 % z buławików.

(*) Statki wymienione jako podlegające obowiązkowi wyładunku w tych połowach zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375 pozostają w wykazie określonym w art. 4 niniejszego rozporządzenia pomimo zmian w okresie referencyjnym i nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do tych połowów.

b) połowy w podobszarach ICES VI i VII oraz wodach Unii i wodach międzynarodowych rejonu ICES Vb

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Morszczuk (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	Wszystkie	Wszystkie połowy morszczuka, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się z ponad 10 % z morszczuka.

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Morszczuk (<i>Merluccius merluccius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie sieci skrzelowe	Wszystkie	Wszystkie połowy morszczuka
Morszczuk (<i>Merluccius merluccius</i>)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Wszystkie takle	Wszystkie	Wszystkie połowy morszczuka

(*) Statki wymienione jako podlegające obowiązkowi wyładunku w tych połowach zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375 pozostają w wykazie określonym w art. 4 niniejszego rozporządzenia pomimo zmian w okresie referencyjnym i nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do tych połowów.

c) połowy w podobszarze ICES VII

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Włoki, niewody, więcierze, pułapki i kosze	Wszystkie	Wszystkie połowy homarza, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się w ponad 10 % z homarza.
Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki	≥ 100mm	Wszystkie połowy czarniaka, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się w ponad 50 % z czarniaka.

(*) Statki wymienione jako podlegające obowiązkowi wyładunku w tych połowach zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375 pozostają w wykazie określonym w art. 4 niniejszego rozporządzenia pomimo zmian w okresie referencyjnym i nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do tych połowów.

d) połowy w rejonie ICES VIIa

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Narzędzie połowowe	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Dorsz (<i>Gadus morhua</i>), płamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>) i czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	Wszystkie	Wszystkie połowy płamiaka, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się w ponad 10 % z następujących dorszowatych: dorsza, płamiaka, witlinka i czarniaka wspólnie.

(*) Statki wymienione jako podlegające obowiązkowi wyładunku w tych połowach zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375 pozostają w wykazie określonym w art. 4 niniejszego rozporządzenia pomimo zmian w okresie referencyjnym i nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do tych połowów.

e) połowy w rejonie ICES VIId

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Narzędzie połowowe	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Sola (<i>Solea solea</i>)	TBB	Wszystkie włoki rozprzowe	Wszystkie	Wszystkie połowy soli
Sola (<i>Solea solea</i>)	OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX	Włoki	< 100 mm	Wszystkie połowy soli

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Narzędzie połowowe	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Sola (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Wszystkie	Wszystkie połowy soli
Dorsz (<i>Gadus morhua</i>), plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>) i czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	Wszystkie	Wszystkie połowy witlinka, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się w ponad 10 % z następujących dorszowatych: dorsza, plamiaka, witlinka i czarniaka wspólnie.

(*) Statki wymienione jako podlegające obowiązkowi wyładunku w tych połowach zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375 pozostają w wykazie określonym w art. 4 niniejszego rozporządzenia pomimo zmian w okresie referencyjnym i nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do tych połowów.

f) połowy w rejonie ICES VIIe

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Narzędzie połowowe	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Sola (<i>Solea solea</i>)	TBB	Wszystkie włoki rozprzowe	Wszystkie	Wszystkie połowy soli
Sola (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Wszystkie	Wszystkie połowy soli

g) połowy w rejonach ICES VIIId i VIIe

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Narzędzie połowowe	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Rdzawiec (<i>Pollachius pollachius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Wszystkie	Wszystkie połowy rdzawca

h) połowy w rejonach ICES VIIb, VIIc i VIIf–VIIk

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Narzędzie połowowe	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Sola (<i>Solea solea</i>)	TBB	Wszystkie włoki rozprzowe	Wszystkie	Wszystkie połowy soli
Sola (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Wszystkie	Wszystkie połowy soli

i) połowy w rejonach ICES VIIb, VIIc, VIIe i VIIf–VIIk

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Narzędzie połowowe	Rozmiar oczka sieci	Gatunki przeznaczone do wyładunku
Dorsz (<i>Gadus morhua</i>), plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>) i czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Włoki i niewody	Wszystkie	Wszystkie połowy witlinka, jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. (*) składał się w ponad 10 % z następujących dorszowatych: dorsza, plamiaka, witlinka i czarniaka wspólnie.

(*) Statki wymienione jako podlegające obowiązkowi wyładunku w tych połowach zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375 pozostają w wykazie określonym w art. 4 niniejszego rozporządzenia pomimo zmian w okresie referencyjnym i nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do tych połowów.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/47**z dnia 30 października 2017 r.****zezwalające na stosowanie alternatywnych włoków T90 w połowach w Morzu Bałtyckim na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprotą w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z celów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ jest stopniowe eliminowanie odrzutów we wszystkich unijnych połowach poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w przypadku połowów gatunków podlegających limitom połowowym. Środki służące stopniowemu eliminowaniu odrzutów mogą być uwzględnione w planach wieloletnich.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2016/1139 ustanawia wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprotą w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada. Określono w nim m.in. środki techniczne, które Komisja powinna przyjąć, aby przyczynić się do osiągnięcia celów planu wieloletniego. W szczególności Komisja może przyjąć akty delegowane dotyczące modyfikacji narzędzi połowowych w celu zapewnienia lub poprawy selektywności, zmniejszenia niezamierzonych połowów lub zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem.
- (3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 ⁽³⁾ ustanawia techniczne środki ochrony dotyczące połowów i wyładunków zasobów ryb w Morzu Bałtyckim. W rozporządzeniu tym określono zakresy rozmiaru oczek i inne specyfikacje, m.in. narzędzia połowowe dopuszczalne dla każdego gatunku docelowego w Morzu Bałtyckim.
- (4) Dania, Niemcy, Estonia, Łotwa, Litwa, Polska, Finlandia i Szwecja mają bezpośredni interes w zarządzaniu połowami w regionie Morza Bałtyckiego. Powyższe państwa członkowskie po zasięgnięciu opinii Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego przedstawiły Komisji wspólną rekomendację ⁽⁴⁾. W rekomendacji stwierdza się, że pewne zmiany specyfikacji cech charakterystycznych worka w istniejącym włoku T90, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 2187/2005, poprawią selektywność i ograniczą ilości niezamierzonych połowów dorsza. Od Komitetu Naukowego, Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) uzyskano opinie naukowe potwierdzające to stwierdzenie.
- (5) Środki zaproponowane we wspólnej rekomendacji, dotyczące stosowania alternatywnych włoków T90 oprócz włoków T90 określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2187/2005, przyczyniają się do osiągnięcia celów planu wieloletniego ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2016/1139. Środki te należy zatem przyjąć zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie zezwala na stosowanie, do pewnych połowów w Morzu Bałtyckim, włoków T90 spełniających specyfikacje, które różnią się od specyfikacji określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2187/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 88/98 (Dz.U. L 349 z 31.12.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Wspólna rekomendacja grupy wysokiego szczebla BALTfish. Środki techniczne dotyczące podobszarów ICES 22–32 (Morze Bałtyckie) – alternatywny worek dla włoka T90.

Artykuł 2**Zakres**

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do unijnych statków rybackich prowadzących działalność w Morzu Bałtyckim w odniesieniu do połowów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139.

Artykuł 3**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „włoki T90” oznaczają włoki, niewody duńskie i podobne narzędzia posiadające worek i przedłużenie, wykonane ze standardowej tkaniny sieciowej związanej w romby obrócone o 90°, tak że główny kierunek splotu sznurka sieci jest równoległy do kierunku ciągnięcia;
- b) „zainteresowane państwa członkowskie” oznaczają Danię, Niemcy, Estonię, Łotwę, Litwę, Polskę, Finlandię i Szwecję.

Artykuł 4**Alternatywne specyfikacje dla worka włoka T90**

1. Na zasadzie odstępstwa od załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2187/2005 zezwala się na stosowanie włoków T90 posiadających worek zgodny z następującymi specyfikacjami:
 - a) rozmiar oczek worka włoka wynosi co najmniej 115 mm, na zasadzie odstępstwa od przypisu 2 do załącznika II i lit. b) dodatku 2 do tego załącznika;
 - b) liczba oczek na obwodzie worka włoka *sensu stricto* i przedłużenia w dowolnym miejscu, oprócz łączeń i natów, wynosi 80 oczek, na zasadzie odstępstwa od lit. e) dodatku 2 do tego załącznika;
 - c) długość worka włoka wynosi co najmniej 9 m.
2. Worek włoka musi spełniać wszystkie inne specyfikacje określone w dodatku 2 do tego załącznika.

Artykuł 5**Rejestrowanie połowów**

Zainteresowane państwa członkowskie dopilnowują, aby połowy dokonane przy użyciu narzędzia połowowego, o którym mowa w art. 4, były rejestrowane oddzielnie od połowów dokonanych przy użyciu innych narzędzi połowowych.

Artykuł 6**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/48**z dnia 11 stycznia 2018 r.****rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Suikerstroop (GTS)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 3 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek o rejestrację nazwy „Suikerstroop” jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności (GTS), złożony przez Niderlandy, został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) „Suikerstroop” jest cieczą o konsystencji syropu otrzymywaną z cukrzycy uzyskiwanej z rośliny, z której produkt jest wytwarzany po ekstrakcji kryształków cukru. Nazwa oznacza „syrop cukrowy”.
- (3) W dniu 16 września 2014 r. Komisja otrzymała trzy zawiadomienia o sprzeciwie: od Finlandii, od Danii oraz od przedsiębiorstwa Nordic Sugar AB (z siedzibą w Danii).
- (4) Zawiadomienia o sprzeciwie od Danii i Finlandii zostały przekazane Niderlandom.
- (5) Na podstawie zawiadomienia przesłanego Komisji bezpośrednio przez Nordic Sugar AB nie rozpoczęto postępowania w sprawie sprzeciwu. Zgodnie z art. 51 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 osoba fizyczna lub prawna, która ma uzasadniony interes, mająca siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, z którego pochodzi złożony wniosek, może przedłożyć zawiadomienie o sprzeciwie w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę. Dlatego Nordic Sugar AB nie zezwolono na złożenie zawiadomienia o sprzeciwie lub oświadczenia o sprzeciwie bezpośrednio do Komisji.
- (6) W dniu 13 listopada 2014 r. Komisja otrzymała uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie od Finlandii. Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie od Danii było już zawarte w zawiadomieniu o sprzeciwie. Zarówno uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie od Danii, jak i to od Finlandii uznano za dopuszczalne w rozumieniu art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (7) Zgodnie z art. 51 ust. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia pismami z dnia 19 grudnia 2014 r. Komisja wezwała Niderlandy i Finlandię z jednej strony oraz Niderlandy i Danię z drugiej strony do podjęcia odpowiednich konsultacji w terminie trzech miesięcy od daty tych pism w celu osiągnięcia porozumienia.
- (8) Na wniosek Niderlandów, zgodnie z art. 51 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, pismem z dnia 8 kwietnia 2015 r. Komisja przyznała przedłużenie terminu na konsultacje między zainteresowanymi stronami w ramach dwóch procedur sprzeciwu dotyczących wyżej wymienionego wniosku. Ostateczny termin postępowania ugodowego został zatem przedłużony do dnia 19 czerwca 2015 r.
- (9) Nie osiągnięto porozumienia w wyznaczonym terminie. Pismem z dnia 22 lutego 2017 r. Niderlandy przesłały Komisji wyniki konsultacji z Finlandią i Danią. W związku z tym Komisja powinna podjąć decyzję dotyczącą rejestracji zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 52 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, uwzględniając wyniki tych konsultacji.
- (10) W swoich uzasadnionych oświadczeniach o sprzeciwie Finlandia i Dania stwierdziły, że: 1) nazwa nie jest specyficzna (oznacza jedynie syrop cukrowy); 2) identyczna nazwa jest używana w odniesieniu do kilku

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 187 z 19.6.2014, s. 9.

podobnych produktów już obecnych na rynkach Danii, Finlandii, Niemiec i państw bałtyckich; 3) właściwości produktu i jego metoda produkcji nie są wyjątkowe dla produktu, ponieważ podobne produkty, wprowadzane do obrotu w Danii, Finlandii i Szwecji, mają takie same właściwości i metody produkcji. W szczególności Finlandia uważa, że produktu opisanego we wniosku nie można uznać za „szczególny” rodzaj syropu, ponieważ produkty inne niż „Suikerstroop” również są sporządzane w 100 % z buraków cukrowych lub z trzciny cukrowej.

- (11) Ponadto Dania stwierdziła, że pkt 3.1 specyfikacji produktu, w którym stanowi się, że „treść” tradycyjny niderlandzki produkt „pojawi się na etykiecie w języku kraju, w którym produkt ten jest wprowadzany do obrotu”, należy sformułować na nowo w celu zapewnienia zgodności z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Z drugiej strony Finlandia zakwestionowała zastosowanie definicji „tradycyjnego niderlandzkiego produktu” jako nie specyficznej dla produktu opisanego we wniosku, gdyż podobne produkty wprowadzane do obrotu w Europie Północnej mogą również zostać uznane za tradycyjne.
- (12) Podczas konsultacji z Niderlandami Finlandia wystąpiła następnie z wnioskiem o skreślenie ostatniego zdania w pkt 3.2: „Nie istnieją żadne inne produkty o tej samej nazwie ani produkty podobne o podobnie brzmiącej nazwie.”, ponieważ jest ono błędne.
- (13) Komisja oceniła argumenty przedstawione w uzasadnionych oświadczeniach o sprzeciwie i w informacjach przekazanych Komisji w odniesieniu do negocjacji między zainteresowanymi stronami i stwierdziła, że należy zarejestrować nazwę „Suikerstroop” jako TGS.
- (14) Sprzeciwy zostały oparte na lit. a) i b) art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (15) W odniesieniu do niezgodności z warunkami rozporządzenia poruszono trzy kwestie: 1) nazwa nie jest specyficzna; 2) właściwości produktu i jego metoda produkcji nie są wyjątkowe dla produktu; 3) pkt 3.1 specyfikacji produktu nie jest zgodny z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 w zakresie, w jakim odnosi się on do „tradycyjnego niderlandzkiego produktu”.
- (16) Jeżeli chodzi o okoliczność, że nazwa jest zgodna z prawem, szeroko znana i gospodarczo znacząca w przypadku podobnych produktów rolnych i środków spożywczych, poruszono jedną kwestię: identyczna nazwa jest używana w odniesieniu do kilku podobnych produktów już obecnych na rynkach Danii, Finlandii, Niemiec i państw bałtyckich.
- (17) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 nie zawiera wymogu, aby nazwa GTS była specyficzna. Było to wymagane na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 ⁽¹⁾. Chociaż wniosek został przedłożony Komisji w chwili, gdy obowiązywało rozporządzenie (WE) nr 509/2006, został on następnie opublikowany na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, a zatem ze względu na brak szczególnych przepisów przejściowych zastosowanie ma to ostatnie rozporządzenie. Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 nazwa kwalifikuje się do zarejestrowania jako GTS, jeżeli jest tradycyjnie stosowana w odniesieniu do konkretnego produktu lub jeżeli oznacza tradycyjny lub specyficzny charakter danego produktu. W tym przypadku nazwa „Suikerstroop” była używana od wieków w celu określenia tego konkretnego produktu. Określa ona specyficzny charakter produktu, który jest syropem sporządzanym z płynu powstałego w trakcie produkcji cukru z buraków cukrowych lub z trzciny cukrowej. Nazwa spełnia zatem wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012.
- (18) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 nie zawiera wymogu, aby nazwa GTS była wyjątkowa lub charakterystyczna. Musi być rozpoznawalna oraz możliwa do odróżnienia. Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 nazwy nie można zarejestrować, jeżeli odnosi się ona jedynie do właściwości o charakterze ogólnym mających zastosowanie wobec szeregu produktów, lub do właściwości przewidzianych przez określone prawodawstwo unijne. „Suikerstroop” jest wyraźnie określony pod względem swoich właściwości i metody produkcji. Ponadto produkt objęty specyfikacją produktu nazwy „Suikerstroop” jest zgodny z wymogami określonymi w art. 18 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, ponieważ sposób produkcji odpowiada tradycyjnej praktyce w odniesieniu do tego produktu, a składniki są tradycyjnie stosowane.
- (19) Zdanie w pkt 3.1 specyfikacji produktu: „Po zakończeniu procedury zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 przewiduje się, że treść” tradycyjny niderlandzki produkt „pojawi się na etykiecie w języku kraju, w którym produkt ten jest wprowadzany do obrotu.” nie jest zgodne z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Należy je zastąpić następującym zdaniem: „Nazwie towarzyszy oświadczenie” wytworzono zgodnie z tradycją Niderlandów.”. Władze niderlandzkie zgodziły się, żeby zmiana ta została zawarta w specyfikacji produktu, którą należy opublikować w celach informacyjnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1).

- (20) Chociaż produkty podobne do „Suikerstroop” są wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich pod nazwą, która uznawana jest za tłumaczenie terminu „Suikerstroop” na języki urzędowe tych państw członkowskich, nie można stwierdzić, że „identyczna nazwa” jest używana na rynku tych państw członkowskich dla podobnych produktów. Nazwa używana w tych państwach członkowskich ma istotnie takie samo znaczenie jak *Suikerstroop* w języku niderlandzkim, nie jest jednak identyczna z „Suikerstroop”, ponieważ jest ona wyrażona w innym języku. Ponadto nazwa „Suikerstroop” nie jest chroniona jako taka, lecz wyłącznie w związku z oświadczeniem „wytworzono zgodnie z tradycją Niderlandów”.
- (21) W związku z tym można nadal stosować te nazwy produktów podobnych do produktu, o którym mowa we wniosku „Suikerstroop”, wprowadzanych do obrotu na rynkach Danii, Szwecji, Finlandii, Niemiec i państw bałtyckich, które oznaczają „syrop cukrowy” i stanowią tłumaczenie nazwy „Suikerstroop” w ich odpowiednich językach. Nie są one identyczne z „Suikerstroop” i nie należy ich uznawać za naśladowanie lub przywołanie nazwy „Suikerstroop”, ponieważ nazwie „Suikerstroop” – po zarejestrowaniu – będzie musiało towarzyszyć oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją Niderlandów”. Zatem ochrona tej nazwy ogranicza się do nazwy odnoszącej się do tradycji niderlandzkiej.
- (22) Ponadto oczywiste jest, że rejestracja nazwy „Suikerstroop” nie może uniemożliwiać stosowania pojedynczych terminów „cukier” lub „syrop”, które są nazwami zwyczajowymi.
- (23) Niderlandy i Finlandia postanowiły również skreślić ostatnie zdanie pkt 3.2, które brzmi: „Nie istnieją żadne inne produkty o tej samej nazwie ani produkty podobne o podobnie brzmiącej nazwie.”. Takie zdanie należy zatem usunąć ze specyfikacji produktu, która ma zostać ponownie opublikowana do celów informacyjnych.
- (24) W świetle powyższego nazwę „Suikerstroop” należy wpisać do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Skonsolidowaną wersję jednolitego dokumentu należy opublikować do celów informacyjnych.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Suikerstroop” (GTS) zostaje zarejestrowana.

Nazwa wyszczególniona w akapicie pierwszym określa produkt należący do klasy 2.3 – Chleb, ciasta, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze, wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Nazwie, o której mowa w art. 1, towarzyszy oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją Niderlandów”. Skonsolidowana specyfikacja produktu znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WNIOSEK O REJESTRACJĘ GTS

Rozporządzenie (WE) nr 509/2006 w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (*)

„SUIKERSTROOP”

Nr WE: NL-TSG-0007-01203 – 27.1.2014

1. NAZWA I ADRES GRUPY SKŁADAJĄCEJ WNIOSEK

Nazwa: Kenniscentrum suiker & voeding

Adres: Amsterdamsestraatweg 39a, 3744 MA BAARN

Telefon: +31 355433455

Faks: +31 355426626

E-mail: info@kenniscentrumsuiker.nl

2. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE LUB PAŃSTWO TRZECIE

Niderlandy

3. SPECYFIKACJA PRODUKTU

3.1. Nazwa(-y) przeznaczona(-e) do rejestracji (art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007) ⁽¹⁾

„Suikerstroop”

Nazwie towarzyszy oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją Niderlandów”.

3.2. Należy określić, czy nazwa:

☒ jest specyficzna sama w sobie

☐ wyraża specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Produkt nosi powyższą nazwę od niepamiętnych czasów. „Suikerstroop” [melasa] uzyskuje się podczas produkcji cukru. Art. 12 dekretu o cukrze i syropie (ustawy towarowej) z 1977 r. stanowi, że: „Nazwa” Suikerstroop „poprzedzona w stosownych przypadkach nazwą rośliny, z której produkt jest wytwarzany, musi i może być stosowana wyłącznie do opisu cieczy o konsystencji syropu otrzymywanej z cukrzycy uzyskiwanej z rośliny, z której produkt jest wytwarzany po ekstrakcji kryształków cukru [...]”.

3.3. Czy wniosek obejmuje zastrzeżenie nazwy na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006

☒ Rejestracja z zastrzeżeniem nazwy

☐ Rejestracja bez zastrzegania nazwy

3.4. Rodzaj produktu

Klasa 2.3: Wyroby cukiernicze, chleb, ciasta, ciastka, herbatniki i inne wyroby piekarnicze

3.5. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w pkt 3.1 (art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1216/2007)

„Suikerstroop” jest cieczą o konsystencji syropu otrzymywaną z cukrzycy uzyskiwanej z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, z których produkt jest wytwarzany po ekstrakcji kryształków cukru. Zawartość ekstraktu stanowi co najmniej 80 %, zawartość popiołu nie przekracza 4,0 %, a widoczna czystość wynosi co najmniej 73 %. Wysoka zawartość suchej masy produktu w połączeniu z wysoką zawartością cukru (więcej niż 60 g na 100 g) oznacza długi okres przechowywania. Cukier ogranicza zawartość „wolnej” wody, co zapobiega rozwojowi mikroorganizmów.

(*) Zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1216/2007 z dnia 18 października 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (Dz.U. L 275 z 19.10.2007, s. 3).

Produkt posiada następujące cechy charakterystyczne:

	Kolor	Wartość w skali Brix (1)	Łączna zawartość cukrów
„Suikerstroop”	2 000–30 000 IU (2)	min. 79°	min. 70 %

(1) Pomiar stężenia rozpuszczonych ciał stałych (w tym przypadku cukru) w roztworze wodnym wykonany przy pomocy refraktometru.

(2) Jednostki ICUMSA (Międzynarodowa Komisja ds. Unifikacji Metod Analizy Cukru). Im wyższe IU, tym ciemniejszy kolor. Jest to pośrednia miara czystości.

Właściwości fizyczne

„Suikerstroop” jest lepłą, gęstą, przyczepną, ciemnobrązową cieczą o konsystencji syropu. Zawiera on dużą ilość cukru (co najmniej 70 %).

Właściwości chemiczne

Widoczna czystość „Suikerstroop” wynosi co najmniej 73 %. Zawartość ekstraktu powinna wynosić co najmniej 80 %, a zawartość popiołu nie może przekroczyć 4 %.

Właściwości organoleptyczne

„Suikerstroop” ma słodko-słony i lekko gorzki smak. Słodki smak powoduje wysoka zawartość cukru, a słony smak – składniki mineralne i inne (rozpuszczalne) składniki pochodzące z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, które znajdują się w syropie w wyniku procesu produkcji.

3.6. Opis metody produkcji produktu, do którego odnosi się nazwa w pkt 3.1

Surowcem dla „Suikerstroop” jest ciecz o konsystencji syropu powstała podczas produkcji cukru z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej po ekstrakcji kryształków cukru.

W produkcji cukru kryształu proces ekstrakcji obejmuje rozpuszczenie cukru pochodzącego z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej w wodzie. Inne – rozpuszczalne w wodzie – składniki („necukry”) pochodzące z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej również się rozpuszczają.

Ekstrakt ten jest oczyszczany, koncentrowany i krystalizowany. Po krystalizacji otrzymanego w ten sposób roztworu cukru następuje ekstrakcja kryształków cukru. „Necukry” pozostają w pozostałym roztworze cukru zwanym również roztworem macierzystym (lub syropem bądź odciekiem). Roztwór macierzysty nadal zawiera znaczną ilość rozpuszczonego cukru (około 85 %). W celu umożliwienia krystalizacji rozpuszczonego cukru roztwór macierzysty zostaje po raz kolejny skoncentrowany, tak aby ponownie powstały kryształki cukru. Jeszcze raz następuje ich ekstrakcja. Pozostały syrop, zwany B-syropem, zawiera około 75 % cukru (na podstawie suchej masy) i stosunkowo większą ilość niecukrów. B-syrop jest surowcem używanym do produkcji „Suikerstroop”.

B-syrop umieszcza się w mieszalniku w celu usunięcia zanieczyszczeń. Surowiec jest poddawany działaniu węgla aktywowanego absorbującego zanieczyszczenia, które są usuwane wraz z węglem podczas filtracji. Otrzymany w ten sposób oczyszczony B-syrop jest głównym składnikiem „Suikerstroop”. W celu zachowania właściwości, o których mowa w pkt 3.5, do B-syropu dodaje się roztwór cukru (roztwór cukru w wodzie) i/lub cukier inwertowany (syrop). Cukier inwertowany jest syropem uzyskanym poprzez podział cukru (sacharozy) na glukozę i fruktozę. Oczyszczony B-syrop, roztwór cukru lub cukier inwertowany (syrop) miesza się do uzyskania jednolitej masy.

W celu uzyskania „Suikerstroop” o strukturze opisanej w pkt 3.5 odparowuje się jednorodną masę o konsystencji syropu w warunkach próżniowych do momentu osiągnięcia pożądanej wartości w skali Brix (co najmniej 79°).

Syrop jest przechowywany w zbiornikach, z których przelewany jest do różnych rodzajów opakowań.

3.7. Specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Specyficzny charakter „Suikerstroop” wynika z tego, że różni się on znacząco od innych typów syropów, takich jak syrop z jabłek lub gruszek, a także od melasy pod względem następujących właściwości:

Surowiec

„Suikerstroop” wyróżnia się tym, że jest w 100 % otrzymywany z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej.

Skład cukru

Ponieważ syrop jest w 100 % otrzymywany z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, nie zawiera prawie żadnych węglowodanów oprócz sacharozy i cukru inwertowanego. Zawartość cukru wynosi co najmniej 70 % (zob. również właściwości, o których mowa w pkt 3.5). To również odróżnia syrop od melasy, w której zawartość cukru nie przekracza 68 %.

Smak

„Niecukry” w surowcu nadają „Suikerstroop” słony smak o lekko gorzkim posmaku. W połączeniu z wysoką zawartością cukru daje to słodko-słony smak i zapach, które są wyjątkowe w porównaniu z innymi rodzajami syropów.

3.8. Tradycyjny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Podstawą wniosku o rejestrację jest fakt, że produkt ten charakteryzuje tradycyjna metoda produkcji i tradycyjny skład.

Tradycyjna metoda produkcji

Pierwotnie (od początku XVII wieku) „Suikerstroop” był wytwarzany ręcznie, jednak od 1908 r. jest produkowany fabrycznie. Od tamtej pory metoda produkcji fabrycznej pozostała niezmieniona, chociaż proces produkcji został ulepszony, usprawniony i bardziej zmechanizowany. Fabryki założone na początku XX wieku, tj. około 1910 r., wciąż działają. Były one wewnętrznie modernizowane w miarę postępu technologicznego.

XVII, XVIII i XIX w.

Z historycznego punktu widzenia „Suikerstroop” był produktem ubocznym rafinacji cukru. W książce *De Suikerraffinadeur* [„Rafinator cukru”] autorstwa J.H. Reisiga z 1783 r. opisano, w jaki sposób syrop zbierał się w naczyniach podczas produkcji głów cukrowych. W procesie krystalizacji lepka, oczyszczoną cukrzycę przelewano do form przeznaczonych na głowy cukrowe. Następnie formy te ustawiano na naczyniach, w których zbierał się syrop, na kilka dni. Syrop ten nazywano syropem „niekrytym”. Następnie, w celu wzmocnienia efektu krystalizacji i zapobieżenia rozprowadzeniu, głowy pokrywano warstwą katlinitu i umieszczano z powrotem na naczyniach. Wierzch polewano wodą, która powoli wyciekała przez głowę. Syrop ten nazywano syropem „krytym”. Następnie usuwano warstwę suchej gliny, a głowy cukru pozostawiano na kilka dni, po czym były one pokrywane cieńszą warstwą katlinitu i przed ponownym polaniem wodą umieszczano je z powrotem na naczyniach z syropem. Uzyskany w ten sposób syrop nazywano syropem naloop (końcowy odciek, który jest najczystszy).

Od XX w. do dzisiaj

Ponieważ w wyniku postępu technologicznego (industrializacji) wzrosła ilość cukru kryształu, który można uzyskać w procesie produkcji, melado/melasa (tj. syrop) zawiera więcej „niecukrów” i mniej cukru (całkowita zawartość cukru – poniżej 68 %, widoczna czystość – mniej niż 73 %). Akumulacja zanieczyszczeń (ze względu na wydajność przemysłowego procesu produkcyjnego) także sprawia, że syrop smakuje zupełnie inaczej. Jest on znacznie bardziej słony niż tradycyjny końcowy odciek (ostateczny syrop uzyskany w procesie produkcji ręcznej). Ponieważ jednak wciąż istnieje zapotrzebowanie na „Suikerstroop”, zaczęto specjalnie go produkować. Proces produkcji został opracowany około 1900 r. (zob. opis w pkt 3.6.), a w 1908 r. wdrożono metodę produkcji stosowaną do dzisiaj.

Zestawienie metod produkcji w 1908 r. i obecnie:

Metoda produkcji (jak opisano w pkt 3.6)	1908 r.	Obecnie
Surowiec stanowi B-syrop uzyskiwany przy produkcji cukru z trzciny cukrowej lub buraków cukrowych.	X	X
Oczyszczanie B-syropu przy użyciu węgla aktywowanego.	X	X
Dodawanie roztworu cukru i/lub syropu cukru inwertowanego zgodnie z recepturą.	X	X
Mieszanie do uzyskania jednolitej masy	X	X
Podgrzewanie i odparowywanie do osiągnięcia pożądanej suchej masy.	X	X

Tradycyjny skład

Tradycyjnie składnikami „Suikerstroop” są węglowodany – sacharoza oraz cukier inwertowany – które pochodzą z trzciny cukrowej lub buraków cukrowych.

Skład współczesnego „Suikerstroop”, którego wymagane właściwości opisano w pkt 3.9., jest taki sam, jak ustanowiono w dekrete o cukrze i syropie (ustawie towarowej) z 1977 r.

W dekrete o cukrze i syropie (ustawie towarowej) z 1977 r. strukturę produktu opisano jako ciecz o konsystencji syropu otrzymywaną z cukrzycy uzyskiwanej z rośliny, z której produkt jest wytwarzany po ekstrakcji kryształków cukru. Ponadto zawartość ekstraktu musiała wynosić co najmniej 80 %, a widoczna czystość – 73 %. Maksymalna zawartość popiołu wynosiła 4,0 %. Główne składniki pozostały niezmienione i odpowiadają wymogom dotyczącym obecnego składu „Suikerstroop” opisanego w pkt 3.5.

Tradycyjne zastosowanie

„Suikerstroop” jest często używany do przyrządzania tradycyjnych potraw. Z serii *Streekgerechten en wetenswaardigheden* [Lokalne potrawy i interesujące szczegóły] autorstwa Jo van Lamoena, 1987–1988, wynika, że „Suikerstroop” stosowany jest do przygotowywania wielu lokalnych potraw, takich jak *Groningse kruidkoek*, fasoli brązowej z jabłkami, *Limburgse zoervleisj*, *Drentse proemenkreuze* i *Zeeuwse boterbabbelaars*. Istnieją również liczne przepisy kulinarne z wykorzystaniem „Suikerstroop” w książce kucharskiej zatytułowanej *Het kookboek van de Amsterdamse huishoudschool* [Książka kucharska amsterdamskiej szkoły prowadzenia gospodarstwa domowego] autorstwa C.J. Wannée, wydanie szóste, z 1910 r. Przykładem są przepisy na *boluskoek* i *stroopmoppen*. Warto dodać, że *stroopsaus* (sos na bazie „Suikerstroop”) był zalecany jako dodatek do licznych dań, ponieważ „tradycyjne” niderlandzkie potrawy raczej nie zaliczały się do najsmaczniejszych.

3.9. Minimalne wymogi i procedury sprawdzania specyficznego charakteru

Specyficzny charakter „Suikerstroop” można sprawdzić na podstawie wymiernych wymogów minimalnych, które muszą spełnić właściwości syropu, o których mowa w pkt 3.5 (kolor, wartość w skali Brixu i całkowita zawartość cukrów). Producent sprawdza, czy każda partia produkcji spełnia te wymogi (w czasie każdej serii produkcyjnej).

Niderlandzki Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i Produktów Konsumpcyjnych (NVWA) sprawdza powyższe wymogi za pomocą monitorowania kontroli. NVWA przeprowadza co najmniej raz w roku kontrolę administracyjną na miejscu poprzez sprawdzenie przechowywanych danych dotyczących koloru, wartości w skali Brixu i całkowitej zawartości cukru (producent przeprowadza pomiar dla każdej partii produkcji, a dane przechowuje w postaci elektronicznej).

4. ORGANY LUB JEDNOSTKI KONTROLUJĄCE ZGODNOŚĆ ZE SPECYFIKACJĄ PRODUKTU

4.1. Nazwa i adres

Nazwa: Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit

Adres: Catharijnesingel 59, 3511 GG UTRECHT

Telefon: +31 0882233333

E-mail: info@vwa.nl

☒ Organ publiczny/Jednostka publiczna

☐ Organ prywatny/Jednostka prywatna

4.2. Szczególne zadania organu lub jednostki

Niderlandzki Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i Produktów Konsumpcyjnych jest odpowiedzialny za kontrolowanie zgodności z wymogami określonymi w specyfikacji produktu „Suikerstroop”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/49**z dnia 11 stycznia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 w następstwie przeglądu pod kątem „nowego eksportera” na podstawie art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4, art. 13 ust. 4 i art. 14 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) W dniu 29 maja 2013 r., w następstwie przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (UE) nr 502/2013 ⁽²⁾, Rada zmieniła rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 ⁽³⁾ nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („istniejące środki”).
- (2) Tego samego dnia rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 501/2013 ⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła wspomniane środki na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji („rozszerzone środki”).
- (3) W dniu 18 maja 2015 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/776 ⁽⁵⁾ Komisja rozszerzyła wspomniane środki na przywóz rowerów pochodzących z ChRL na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin.

B. OBECNA PROCEDURA**1. Wniosek o dokonanie przeglądu**

- (4) Komisja otrzymała wniosek o zwolnienie ze środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu rowerów pochodzących z ChRL rozszerzonych na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony w dniu 13 września 2016 r. przez Look Design System SA („wnioskodawca”), producenta eksportującego rowery w Tunezji („państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (6) Wnioskodawca twierdził, że nie jest powiązany z żadnymi eksporterami ani producentami w państwie, którego dotyczy postępowanie, którzy podlegają rozszerzonym środkom wprowadzonym w odniesieniu do rowerów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 502/2013 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 153 z 5.6.2013, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 z dnia 3 października 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 261 z 6.10.2011, s. 2).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. L 153 z 5.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/776 z dnia 18 maja 2015 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin (Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 4).

- (7) Wnioskodawca twierdził również, że nie dokonywał wywozu rowerów do Unii Europejskiej w okresie sprawozdawczym objętym dochodzeniem, które doprowadziło do rozszerzenia nałożonych środków, czyli od dnia 1 września 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. („pierwotny okres sprawozdawczy”).
- (8) Dodatkowo wnioskodawca twierdził, że nie dopuścił się obejścia obowiązujących środków.
- (9) Ponadto wnioskodawca przedstawił dowody na to, że dokonywał wywozu produktu objętego przeglądem do Unii Europejskiej w sierpniu 2016 r.

2. Wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera

- (10) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć dochodzenie na podstawie art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w celu zbadania możliwości przyznania wnioskodawcy zwolnienia z rozszerzonych środków, oraz umożliwieniu przedstawienia uwag zainteresowanym producentom unijnym, Komisja wszczęła, w drodze rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/777 ⁽¹⁾, przegląd rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 501/2013 w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (11) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/777 uchylono cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 501/2013 w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem, który jest wytwarzany i sprzedawany przez wnioskodawcę na wywóz do Unii. Równocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, władzom celnym nakazano podjąć właściwe kroki celem rejestrowania tego przywozu.

3. Produkt objęty przeglądem

- (12) Produktem objętym niniejszym przeglądem są rowery dwukołowe i pozostałe rowery (włączając trzykołowe wózki-rowery dostawcze, ale wyłączając rowery jednokołowe), bezsilnikowe, wysyłane z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszone lub niezgłoszone jako pochodzące z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, objęte obecnie kodami CN ex 8712 00 30 i ex 8712 00 70 (kod TARIC 8712 00 30 10 i 8712 00 70 91).

4. Zainteresowane strony

- (13) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu przeglądu przemysł unijny, wnioskodawcę oraz przedstawicieli państwa wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (14) Komisja przesłała wnioskodawcy formularz dotyczący zwolnienia i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie.
- (15) Komisja starała się zweryfikować wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia statusu nowego eksportera i rozpatrzenia wniosku o zwolnienie wnioskodawcy z rozszerzonych środków. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w siedzibie wnioskodawcy w Tunezji.

5. Okres sprawozdawczy i okres objęty dochodzeniem

- (16) Okres sprawozdawczy trwał od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r., a okres objęty dochodzeniem trwał od 1 stycznia 2011 r. do 31 marca 2017 r., tj. przez okres właściwy do oceny skutków naprawczych środków.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Przyznanie statusu „nowego eksportera”

- (17) Komisja zbadała, czy spełniono trzy warunki przyznawania statusu nowego eksportera zawarte w art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/777 z dnia 4 maja 2017 r. w sprawie wszczęcia przeglądu rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013 (rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji) w celu ustalenia możliwości przyznania zwolnienia z tych środków jednemu producentowi eksportującemu z Tunezji, w sprawie uchylenia cła antydumpingowego w odniesieniu do towarów przywożonych przez tego producenta eksportującego oraz w sprawie objęcia rejestracją towarów przywożonych przez tego producenta eksportującego (Dz.U. L 116 z 5.5.2017, s. 20).

- (18) Dochodzenie potwierdziło, że przedsiębiorstwo nie dokonywało wywozu produktu objętego przeglądem podczas pierwotnego okresu sprawozdawczego, co spełnia pierwszy warunek. Wnioskodawca także wykazał, że nie ma żadnych związków, bezpośrednich czy pośrednich, z żadnym z producentów eksportujących w Tunezji, podlegających rozszerzonym środkom w odniesieniu do produktów objętych przeglądem, co spełnia drugi warunek. Ponadto dochodzenie wykazało, że wnioskodawca rozpoczął wywóz produktu objętego przeglądem do Unii dopiero po pierwotnym okresie sprawozdawczym, co spełnia trzeci warunek.
- (19) Komisja stwierdziła zatem, że przedsiębiorstwo należy uznać za „nowego eksportera” zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i odpowiednio zbadać wniosek o zwolnienie.

2. Wniosek o zwolnienie

- (20) Źródła surowców (części rowerowych) oraz koszty produkcji wnioskodawcy zostały zbadane w celu ustalenia, czy uczestniczył on w działalności montażowej zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (21) Dochodzenie wykazało, że rowery wywożone do Unii w okresie sprawozdawczym nie zawierały części rowerowych pochodzących z ChRL. Części pochodziły głównie z innych państw, a surowce (części rowerowe) pochodzące z ChRL stanowiły mniej niż 60 % całkowitej wartości części zmontowanego produktu (test 60/40).
- (22) W związku z powyższym, ponieważ wnioskodawca spełnił wymogi testu 60/40, nie było obowiązku dokonania oceny, czy wartość dodana części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25 % kosztów produkcji. Nie wymagano także zbadania, czy efekty ochronne cła były osłabione w odniesieniu do cen lub ilości zmontowanych produktów podobnych i istnieją dowody na istnienie dumpingu przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (23) Ponadto nie znaleziono dowodów, które potwierdzałyby, że wnioskodawca nabył rowery z ChRL albo przeładował rowery wyprodukowane w Chinach do Unii.
- (24) Komisja uznała zatem, że wnioskodawca jest faktycznym producentem rowerów i nie jest powiązany z innymi producentami rowerów z siedzibą w ChRL. W związku z powyższym Komisja podjęła decyzję o zwolnieniu wnioskodawcy z rozszerzonych środków.

D. REJESTRACJA

- (25) W świetle powyższych ustaleń rejestracja przywozu wprowadzona rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/777 powinna zostać zakończona bez pobierania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną.

E. UJAWNienie USTALEŃ

- (26) Zainteresowane strony poinformowano o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których planowano zwolnić wnioskodawcę z rozszerzonych środków oraz odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 501/2013. Zainteresowane strony nie przekazały żadnych uwag, które mogłyby zmienić decyzję o przyznaniu wnioskodawcy zwolnienia z rozszerzonych środków.
- (27) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 501/2013 do tabeli w pozycji dotyczącej producentów na Tajwanie dodaje się, co następuje:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tunezja	Look Design System Route de Tunis Km6 – BP 18, 8020 Soliman, Tunezja	C206

2. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestania rejestracji przywozu produktów objętych przeglądem pochodzących z Tunezji wyprodukowanych przez Look Design System SA bez pobierania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/50**z dnia 11 stycznia 2018 r.****zmieniające po raz 280. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 26 grudnia 2017 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu jednego wpisu i o zmianie jednego wpisu w wykazie osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2018 r.

*W imieniu Komisji,**za Przewodniczącego,**Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej*⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wpis „Zayn Al-Abidin Muhammad Hussein (alias a) Abu Zubaida, b) Abd Al-Hadi Al-Wahab, c) Zain Al-Abidin Muhammad Husain, d) Zayn Al-Abidin Muhammad Husayn, e) Zeinulabideen Muhammed Husein Abu Zubeidah, f) Abu Zubaydah, g) Tariq Hani). Data urodzenia: 12.3.1971 r. Miejsce urodzenia: Riyadh, Arabia Saudyjska. Obywatelstwo: palestyńskie. Inne informacje: a) blisko związany z Osamą bin Ladenem oraz pośrednik w przemieszczaniu terrorystów; b) od lipca 2007 r. przebywa w areszcie w Stanach Zjednoczonych. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.1.2001 r.” w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się;
- 2) wpis „Seifallah Ben Hassine (alias a) Seif Allah ben Hocine, b) Saifallah ben Hassine, c) Sayf Allah 'Umar bin Hassayn, d) Sayf Allah bin Hussayn, e) Abu Iyyadh al-Tunisi, f) Abou Iyadh el-Tounsi, g) Abu Ayyad al-Tunisi, h) Abou Aayadh, i) Abou Iyadh). Data urodzenia: 8.11.1965 r. Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Data wskazania, o której mowa w art. 7d ust. 2 lit. i): 23.9.2014 r.” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Seifallah Ben Omar Ben Mohamed Ben Hassine (alias a) Seif Allah ben Hocine; b) Saifallah ben Hassine, c) Sayf Allah 'Umar bin Hassayn, d) Sayf Allah bin Hussayn, e) Abu Iyyadh al-Tunisi, f) Abou Iyadh el-Tounsi, g) Abu Ayyad al-Tunisi, h) Abou Aayadh, i) Abou Iyadh; j) Seifallah ben Amor ben Hassine). Adres: a) 60 Rue de la Libye, Hammam Lif, Ben Arous, Tunezja; b) Libia (możliwe miejsce pobytu w lipcu 2017 r.). Data urodzenia: 8.11.1965 r. Miejsce urodzenia: Tunis, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer tunezyjskiego paszportu: G557170; data wydania: 16.11.1989 r. Krajowy numer identyfikacyjny: tunezyjski dowód tożsamości 05054425; data wydania: 3.5.2011 r. (w Hammam Lif). Data wskazania, o której mowa w art. 7d ust. 2 lit. i): 23.9.2014 r.”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/51

z dnia 25 października 2017 r.

w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności w celu zapewnienia finansowania Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 12,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Instrument elastyczności ma umożliwiać finansowanie jednoznacznie określonych wydatków, które nie mogą zostać pokryte w ramach pułapów dostępnych dla co najmniej jednego działu.
- (2) Pułap rocznej kwoty dostępnej na instrument elastyczności wynosi 600 000 000 EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽²⁾.
- (3) Aby umożliwić rozwiązywanie bieżących problemów wynikających z migracji, napływu uchodźców i zagrożeń bezpieczeństwa, konieczne jest uruchomienie znaczących dodatkowych kwot, które pozwoliłyby na finansowanie odpowiednich działań w trybie pilnym.
- (4) Po zbadaniu wszystkich możliwości realokacji środków w ramach pułapu wydatków w dziale 4 (globalny wymiar Europy) konieczne jest uruchomienie instrumentu elastyczności w celu uzupełnienia środków finansowych dostępnych w budżecie ogólnym Unii na rok budżetowy 2017 powyżej pułapu w dziale 4 o kwotę 275 000 000 EUR w celu sfinansowania Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR). Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013 kwota ta obejmuje niewykorzystane kwoty z lat poprzednich pochodzące z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej oraz Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, które są udostępniane na rzecz instrumentu elastyczności zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013.
- (5) W oparciu o spodziewany profil płatności środki na płatności odpowiadające uruchomieniu instrumentu elastyczności powinny zostać przeznaczone jedynie na 2017 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Na potrzeby budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017 uruchamia się instrument elastyczności, aby udostępnić kwotę 275 000 000 EUR w postaci środków na zobowiązania w dziale 4 (globalny wymiar Europy).

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Kwotę, o której mowa w akapicie pierwszym, wykorzystuje się w celu finansowania funduszu gwarancyjnego Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju.

2. W oparciu o spodziewany profil płatności środki na płatności odpowiadające uruchomieniu instrumentu elastyczności wyniosą 275 000 000 EUR w 2017 r. Kwota ta zostanie zatwierdzona zgodnie z procedurą budżetową.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/52**z dnia 11 stycznia 2018 r.****kończąca częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 430/2013 ⁽²⁾ nałożono ostateczne środki antydumpingowe na niektóre gwintowane łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa ciągliwego, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Tajlandii.
- (2) W dniu 23 maja 2017 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła częściowy przegląd okresowy w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z ChRL i Tajlandii na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (3) Komisja wszczęła przegląd dotyczący ChRL w następstwie wniosku złożonego w dniu 25 lipca 2016 r. przez Hebei Yulong Casting Co., Ltd („wnioskodawca”), chińskiego producenta eksportującego niektórych typów gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, w odniesieniu do przywozu z ChRL. Wnioskodawca zwrócił się o wszczęcie przeglądu w celu ustalenia, czy elementy podstawowe łączników zaciskowych wykorzystujące gwinty DIN 28601 oraz łączniki zaciskowe z dwoma centralnymi niegwintowanymi otworami przelotowymi („produkty do potencjalnego wyłączenia”) powinny zostać wyłączone z zakresu produktu objętego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 430/2013. Ponieważ środki obowiązują również w odniesieniu do przywozu z Tajlandii, Komisja z własnej inicjatywy podjęła też decyzję o wszczęciu przeglądu dotyczącego przywozu z Tajlandii. Wniosek zawierał wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu.
- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w przeglądzie. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL i Tajlandii oraz władze ChRL i Tajlandii, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenie, o wszczęciu przeglądu i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

2. WYCOFANIE WNIOSKU O DOKONANIE PRZEGŁĄDU I ZAKOŃCZENIE DOCHODZENIA

- (6) W dniu 8 września 2017 r. wnioskodawca wycofał wniosek o dokonanie przeglądu.
- (7) Zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w przypadku wycofania wniosku przez wnioskodawcę przegląd może zostać zakończony, o ile nie jest to sprzeczne z interesem Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 430/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierające cło tymczasowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz zamykające postępowanie w odniesieniu do Indonezji (Dz.U. L 129 z 14.5.2013, s. 1).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii (Dz.U. C 162 z 23.5.2017, s. 12).

- (8) Komisja uznała, że przegląd powinien zostać zakończony w odniesieniu do ChRL, ponieważ dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, iż takie zakończenie nie leżałoby w interesie Unii.
- (9) W odniesieniu do Tajlandii, żadne ze znanych przedsiębiorstw, z którymi się skontaktowano, ani władze Tajlandii nie przekazały żadnych informacji istotnych dla dochodzenia w odniesieniu do produktu do potencjalnego wyłączenia, które pozwoliłyby na przeprowadzenie przeglądu. Żaden ze znanych importerów, z którymi się skontaktowano, nie zgłosił żadnego przywozu z Tajlandii produktu do potencjalnego wyłączenia. Dochodzenie nie ujawniło żadnych innych istotnych informacji, które mogłyby stanowić podstawę do przeprowadzenia przeglądu zakresu produktu.
- (10) Ponieważ skarżący wycofał swój wniosek w odniesieniu do ChRL i ponieważ nie ma dalszych istotnych informacji w odniesieniu do Tajlandii, należy zakończyć przegląd z urzędu w odniesieniu do Tajlandii zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag.
- (12) Komisja stwierdza niniejszym, że częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu niektórych gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii, powinien zostać zakończony.
- (13) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii, z wyłączeniem elementów podstawowych łączników zaciskowych wykorzystujących gwinty metryczne ISO DIN 13 oraz okrągłych skrzynek przyłączowych z żeliwa ciągliwego bez pokrywy, obecnie objętych kodem CN ex 7307 19 10 (kod TARIC 7307 19 10 10) zostaje zakończony.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2017/1509 z dnia 30 sierpnia 2017 r. dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 329/2007

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 224 z 31 sierpnia 2017 r.)

Strona 96, załącznik XIII, część b) (Osoby prawne, podmioty i organy), pozycja 23, kolumna trzecia (Lokalizacja):

zamiast: „... SWIFT: DCBK KKPYP”,

powinno być: „... SWIFT: DCBK KPPY”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL